

[Svend Haugaard.]

I øvrigt er det mit indtryk fra debatten, at nogle har sat kikkerten for det ene øje og set en hel masse lyserødt. Andre har sat den for det andet øje og set lige akkurat det stik modsatte. Ikke mindst ordføreren for fremskridtspartiet og også menige medlemmer fra samme parti har, synes jeg, givet udtryk for en helt utrolig bedømmelse af sagen. Sandheden er utvivlsomt et sted imellem disse to yderpunkter. Jeg mener, der har været alt for meget fokus på Christiania og alt for lidt fokus på de samme problemer rundt omkring i landet.

Det, der for mig er afgørende, er, at problemerne løses ikke ved nedrivning, men på anden måde. Det er også afgørende, at vi ikke her foretager en overilet handling, at man ikke vælger den letteste vej, blot fordi det er den letteste, og fordi den måske giver mest gehør i visse vælgerkredse. Derfor mener jeg, det er meget afgørende, at man får nedsat det udvalg, jeg foreslog, og det glæder mig, at ordføreren for socialdemokratiet og ordføreren for venstre var indstillet på positivt at overveje, at et sådant udvalg efter de retningslinjer, jeg foreslog, blev nedsat og kom til at arbejde med sagen. Det tror jeg er noget meget afgørende. Jeg havde måske håbet, at forsvarsministeren havde været lidt mere positiv over for denne tanke også, men hvis det er hans tanke, at det hurtigst muligt skal over til socialministeriet, så løses problemet måske ad denne vej. Med den tilslutning, forslaget har fået, tror jeg det har en mulighed, og jeg vil derfor lade være med at grave mere i denne sag, men sige, at jeg har min fortrøstning til, hvad et sådant udvalg kan opnå, og det mener jeg er den mest positive udgang af den debat, vi har haft i dag.

Simonsen (KF):

Man kan under alle omstændigheder fastslå, at fristaden Christiania under denne debat er blevet vurderet ud fra mange og vidt forskellige synsvinkler. Der er vel ikke kommet så meget nyt frem, som også hr. Svend Haugaard var inde på, men vi har da i hvert fald fået en debat, der i det nye folketing har afklaret de nye partiers stilling til denne sag.

Jeg mener ikke, der er nogen grund til at forlænge debatten med at gå ind i en lang

række nye ting, men jeg har bl. a. nogle kommentarer til hr. Kjeld Olesen, som nævner fortiden. Jeg beder sådan set hr. Kjeld Olesen læse den tale, som jeg holdt i første omgang. Jeg sagde nemlig udtrykkeligt, at der var og vil altid være tale om en ulovlig besættelse af et område. Det skete, og man stod således over for løsningen af et uhyre vanskeligt problem. Jeg tror, at alle ville have været klar til at finde frem til en såkaldt smertefri standsning af en ulovlig aktion, men i stedet for valgte den tidligere regering at indgå i en foreløbig aftale om 3 års ophold for beboerne tilknyttet en række forudsætninger osv. Jeg gjorde netop opmærksom på vanskeligheden ved problemet. Med betragtningen om den smertefri løsning mente jeg blot, at det, som man dengang formentlig kunne være nået frem til i folketinget, det var at få standset udviklingen fremfor at udvide ved at indgå den frivillige aftale.

Hr. Kjeld Olesen taler også om det sociale eksperiment, og jeg forstod det sådan, at der her ligesom knyttedes en forbindelse til det møde, som folketingets socialudvalg i går havde med regeringens kontaktudvalg i narkotikaspørgsmål. Lad mig for det første sige, hvad jeg i øvrigt også sagde i min første tale, at vi afviser selvfølgelig ikke forsøgsrapporter, som siger, at der er heldige resultater med hensyn til nedtrapning af stofmisbrugere i Christiania, men jeg føjede også til, at selv den dårligste behandlingsinstitution i København på dette område — og jeg mener, der findes nogle af dem — kan jo også opvise gunstige resultater. Således er det dog heldigvis. Det er bare ikke i sig selv noget argument. Nu ligger det jo sådan, at vi ikke kan referere fra, hvad der finder sted under udvalgsdrøftelser, og derfor skal jeg kun sige, at hvad der var resultatet af de drøftelser, som folketingets socialudvalg i går havde med regeringens kontaktudvalg i narkotikaspørgsmål, det må være op til den enkeltes vurdering, og min vurdering er i hvert fald anderledes end den, som hr. Kjeld Olesen antyder.

Jeg kan ikke lade være med at knytte nogle kommentarer til hr. Melchior's bemærkning. Hr. Melchior kom herop på talerstolen og søgte — jeg havde nær sagt næsten på vanlig vis — at være den udglattende. Hr. Melchior siger bl. a., at der finder jo